

עת"א 42291/09/15 - רונן מילרד, נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 42291-09-15 מילרד(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני כבוד השופט יוסף בן-חמו
העותר רונן מילרד,
נגד המשיבים
1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים
2. מדינת ישראל

החלטה

בפני עתירת אסיר נגד ההחלטה המנהלית שדחתה את בקשתו לשילובו בסבב חופשות.

נימוקי הבקשה:

ביום 8/9/15 קיבל העותר לידי את ההחלטה הדוחה את בקשתו לחופשה. הנימוק לסירוב הוא "כי עבר רק חודש" מאז שהוסר סיווגו כסג"ב וכי הוא יוכל לשוב ולהגיש בקשה חדשה בחלוף חודשיים.

העותר טוען כי הטלת "תקופת צינון", איננה קיימת בדין ומהווה חריגה מסמכות, ונוגדת את הוראות פקנ"צ בעניין חופשות, ועל כן, ההחלטה הינה בלתי סבירה. העותר ריצה כבר 1/3 מתקופת מאסרו זה מכבר. זהו מאסרו הראשון. נעדר הרשעות קודמות. העותר משמש כתומך לאסירים ומבצע את תפקידו כהלכה. לא הצטברו נגד העותר עבירות משמעת, הוא נחשב לאסיר למופת ומהווה דוגמה חיובית לאסירים. הוא נמצא בשלבים מתקדמים לבדיקת אפשרות לשילובו בתכנית שיקום המיועדת לעברייני מרמה. אי שילובו בחופשות גרום להקפאת כל מהלכי השיקום.

העותר היה עצור במשך 6 חודשים בכלא בקזחסטן ועד להסגרתו לארץ, בהסכמתו. לקח אחריות מלאה על מעשיו. העותר עומד בכל הקריטריונים לקבלת חופשה.

העותר הינו אסיר פלילי המרצה עונש של 3 שנות מאסר בגין עבירות מרמה, עושק, זיוף מסמכים והפצתם, הפרת הוראה חוקית ועבירות נלוות נוספות, מסווג בקטגוריה ב', החל בריצוי מאסרו ביום 18/7/14.

תגובת המשיבה :

עם כליאתו של העותר הוא הוגדר כסג"ב, לאור העובדה שבשנת 2010 לאחר שנפתחה נגדו חקירה פלילית במסגרתה נעדר לצרכי חקירה, הוא הפר את תנאי השחרור שנקבעו לו, נמלט מהארץ בזהות מזויפת ורק לאחר מס' שנים נעצר בחו"ל והוסגר לישראל.

התנהגות זו של העותר מעידה באופן ברור על מסוכנותו.

ייעודו הראשוני של שב"ס הוא להחזיק אסירים במשמורת בטוחה, וכנגזרת מכך אחד מתפקידיו הוא מניעת בריחות. על כן, ניתן ללמוד משיקול הדעת שניתן לרשות המנהלית בהגדירה אסיר כסג"ב על פי פקנ"צ 04.09.00.

אמנם הגדרתו של האסיר כסג"ב הוסרה בחודש אוגוסט 2015, אך בהחלטת סגן מפקד המחוז צוין מפורשות כי הסרת הסג"ב איננה מתייחסת לעניין שילובו של העותר בחופשות, או העסקתו מחוץ לכותלי בית הסוהר.

בהסרת ההגדרה כ"סג"ב" ביקשו הגורמים להקל על העותר את שהותו בין כותלי בית הסוהר משום שעל סג"ב חלות מגבלות מיוחדות אף בין כותלי בית הסוהר. הגדרתו כסג"ב הוסרה והוחלט להסתפק בשהייתו של העותר בבית סוהר בעל רמת ביטחון מירבי, ובמקביל ניתנו הנחיות ס.מפקד המחוז להמשיך ולבצע בדיקות מודיעין בעניינו.

בחנתי את השאלה האם הרשות המנהלית אכן שקלה את השיקולים הרלוונטיים לצורך קבלת ההחלטה והאם על רקע מכלול השיקולים, החלטתה הינה סבירה.

לאחר בחינת הטענות והשיקולים, נחה דעתי שלא נפל פגם בהחלטת הרשות המנהלית.

הסרת הגדרת הסג"ב איננה סוללת את הדרך אוטומטית לאישור חופשה.

אין ספק כי על רקע התחמקותו של האסיר מלתת את הדין על מעשיו, עזיבתו את הארץ בזהות בדויה, והצורך בהסגרתו של העותר לארץ מחייבת זהירות מיוחדת כאשר נשקלת בקשתו לחופשות, משום שחופשה עלולה להיות "פרצה הקוראת לגנב" כאשר מי "שהעיד על עצמו" כמי שמתחמק מליתן את הדין על מעשיו ובעל פוטנציאל מוכח לבריחה.

הזהירות בה נקטה הרשות המנהלית ורצונה לבדוק את התנהלות העותר במשך זמן ארוך יותר מאז הסרת הגדרתו כסג"ב, לאישור חופשה, הינה סבירה ומובנת. פרק זמן נוסף זה המוגדר על ידי ב"כ העותר כ"תקופת צינון" הינו במסגרת שיקול הדעת של המשיבה ואין לראות בו משום חריגה מסמכות.

לא מצאתי כל תימוכין לטענת העותר לפיה כל זמן שהוא איננו משולב בסבב חופשות, כל מהלכי השיקום מוקפאים ולא מתאפשרים עד כדי סיכול סיכויי מימוש הליכי שיקום כלשהם.

אני מניח שלא כך הדבר. ניתן להשתלב בהליכי שיקום ללא קשר לחופשות. יתר על כן, על דרך הכלל, ראשית יש

השתלבות בהליכי שיקום ורק אחרי כן מגיע שלב החופשות, שהרי השתלבות בהליכי שיקום מקרינה על שאלת המסוכנות שהיא בעלת חשיבות במסגרת השיקולים אם להיעתר לבקשה לשילוב בסבב חופשות.

המשיבה לא סגרה את הדלת בפני העותר ובכל מקרה הוא זכאי לשוב ולפנות אחת לחודשיים בבקשה חדשה.

לפיכך, אני מורה על דחיית העתירה.

ניתנה היום, ה' כסלו תשע"ו, 17 נובמבר 2015, בהעדר
הצדדים.